

SZÉLL KÁLMÁN TERV

Összefogás az adósság ellen

Tartalomjegyzék

A magyarok munkájából ne mások gazdagodjanak!.....	5
Bevezetés	7
A feladat	12
Széll Kálmán Terv.....	15
1. Adósság és felelősség	15
2. Adósság és munka	16
Mi a probléma?	16
Mi áll a kormányprogramban?	17
Mi a megoldás?	18
Mi a haszna?	18
Mit teszünk?	19
Rendelkezésre álló forrás az Új Széchenyi Tervben	19
3. Adósság és nyugdíj	21
Mi a probléma?	21
Mi áll a kormányprogramban?	21
Mi a megoldás?	21
Mi a haszna?	22

Mit teszünk?	22
4. Adósság és közösségi közlekedés	23
Mi a probléma?	23
Mi a megoldás?	24
Mi a haszna?	24
Mit teszünk?	24
Rendelkezésre álló forrás az Új Széchenyi Tervben	25
5. Adósság és oktatás	25
Mi a probléma?	25
Mi áll a kormányprogramban?	26
Mi a megoldás?	26
Mi a haszna?	27
Mit teszünk?	27
Rendelkezésre álló forrás az Új Széchenyi Tervben	28
6. Adósság és egészségügy	28
Mi a probléma?	28
Mi áll a kormányprogramban?	28
Mi a megoldás?	29
Mi a haszna?	29
Mit teszünk?	29
Rendelkezésre álló forrás az Új Széchenyi Tervben	29
7. Adósság és vállalkozások	30
Mi a probléma?	30
Mi a megoldás?	30
Mi a haszna?	31
Mit teszünk?	32

Rendelkezésre álló forrás az Új Széchenyi Tervben	32
8. Adósság és megélhetés	32
Mi a probléma?	32
Mi a megoldás?	33
Mi a haszna?	33
Mit teszünk?	34
9. Adósság és állam	34
Mi a probléma?	34
Mi a megoldás?	35
Mi a haszna?	35
Mit teszünk?	35
Rendelkezésre álló forrás az Új Széchenyi Tervben	36
10. Adósság és az államadósság-csökkentő alap	36
11. Adósság és akcióterv	37
Zárszó	40

A magyarok munkájából ne mások gazdagodjanak!

A magyar ember természetéhez tartozik, hogy a maga lábán akar állni, és a maga ura akar lenni. Mindenki azért hajtja magát, azért dolgozik, hogy a munkájával saját maga és családja jólétét, gyarapodását, boldogulását megteremtse és biztosítsa.

Az utóbbi években azonban oda jutottunk, hogy a mi munkánkból mások gazdagodnak. Akiknek van munkájuk ma Magyarországon, bár egyre többet dolgoznak, mégsem látják ennek hasznát, mert annak java részét elviszik az adósságok. Az államadósság, a vállalatok adóssága és a családi vagy személyes adósságok.

A magyarok jövedelemadóinak kétharmada, vagyis minden három befizetett forintunkból kettő az adósság törlesztésére megy el. Ennek jelentős részét a külföldnek fizetjük ki. Magyarország a külföld felé leginkább eladósodott országok közé tartozik. Másoktól függünk, kiszolgáltatottak vagyunk.

Magyarország számára most jött el a pillanat, hogy hadat üzenjünk az adósságnak, amely polipként ráfonódott az életünkre. Ha nem fejtjük le magunkról, végképp lehúz a mélybe, és nem lesz esély munkából megélni Magyarországon.

A Széll Kálmán Terv célja az adósságveszély elhárítása. Győzni indulunk. Alaposan felkészültünk a küzdelemre az elmúlt kilenc hónapban. De tudnunk kell, hogy ebben a küzdelemben csak az átfogó támadás lehet sikeres. Az életünk minden területén – az egészségügytől az oktatáson át a közlekedésig – le kell győzni az adósságot.

Ha ezt sikeresen véghezvisszük, akkor végre mi, magyarok fogunk gazdagodni a saját munkánkból. Akkor mindenkinek könnyebb lesz az élete, és jobbak lesznek a személyes kilátásai.

Sok évtizedes csapdából kell kitörnünk. Most megvan hozzá az erőnk. Az összefogás erejével az elmúlt évben felülkerekedtünk árvizeken, minden idők legsúlyosabb ipari katasztrófáján, megmentettük a nyugdíjrendszert, véget vetettünk a közpénzek elherdálásának, elkerültük a pénzügyi összeomlást.

Ebből is látszik, hogy olyan pillanat ez, amire nemzedékek óta várunk. Ilyen lehetőség egy nemzedék számára legfeljebb, ha egyszer adatik.

Így tudunk változtatni az életünkön. Ezért lesz 2011 Magyarország megújulásának éve.

Kérem Önöket, támogassák Magyarországot az adósság elleni küzdelemben.

Orbán Viktor
miniszterelnök

Bevezetés

2010-ben azért jött létre történelmi jelentőségű összefogás a választásokon, hogy soha többé ne fordulhasson elő az, ami az elmúlt nyolc évben történt Magyarországgal. Ennek érdekében három fő feladatra adtunk kezet egymásnak: a romok eltakarítására, a felelősség megállapítására és az újjáépítés megkezdésére.

Eltakarítottuk a bukott rendszer romjait

Vissza kellett nyerni a mozgásterünket az IMF-től. Meg kellett szüntetni egyes gazdasági szereplők kiváltságos helyzetét, vagyis azt, hogy nem vették ki a részüket a közös terhekből, s ezt az államnak hitelek felvételével kellett kipótolni. Megmentettük a nyugdíjrendszert attól, hogy a kötelező magánnyugdíj-pénztáraknak átutalt befizetések miatt összedőljön. El kellett hárítani az akadályokat a gazdasági növekedés útjából, és utat nyitni a hazai vállalkozásoknak a munkahelyteremtés és a növekedés beindítása felé. Ezért dolgoztuk ki az Új Széchenyi Tervet, könnyítettük és egyszerűsítettük a vállalkozás, munkahelyteremtés feltételeit. A munka-, család- és vállalkozásellenes adórendszer helyett újat vezettünk be az eddigi legalacsonyabb adókulccsal.

A felelősséget kivizsgáljuk

Megkezdjük a felelősség kivizsgálását az elmúlt nyolc év visszaélései ügyében. A felelősség tisztázása és számonkérése nélkül nem lehet biztos alapokon jövőt építeni. Jelen pillanatban huszonöt ügyben

folyik hatósági eljárás, az elszámoltatási kormánybiztos pedig további negyven korrupciógyanús ügyet vizsgál.

Újjáépítjük az országot

Mindezek révén sikerült elkerülni az összeomlást, stabilizálni az államháztartást, vagyis lerakni az új alapokat, és közben fenntartani a választásokon létrejött összefogást, amely az ország megújításának legfőbb erőforrása.

Így teremtettük meg a feltételeit annak, hogy most végre hadat üzenhetünk az adósságnak, vagyis annak az ősellenségnek, amely minden gondunk és bajunk okozója, és ami a legnagyobb veszélyeket hordozza e pillanatban Magyarország számára.

Reálisan nézve nincs esély arra, hogy egyhamar újra hasonló lehetőségünk adódjon. Egy emberöltő alatt egyszer kap egy ország ilyen esélyt. Tehát vagy most végezzük el a munkát, vagy talán soha. Ezt a kivételes pillanatot kell kihasználnunk.

Most van egy olyan politikai erő – vezető helyzetben –, amelyik nem csupán beszél a szükséges változtatásokról, hanem véghez is viszi azokat. Meghallgatja az embereket, konzultál velük, és van ereje, bátorsága, támogatottsága ahhoz, hogy vállalja a változtatásokkal járó éles konfliktusokat, vitákat, támadásokat.

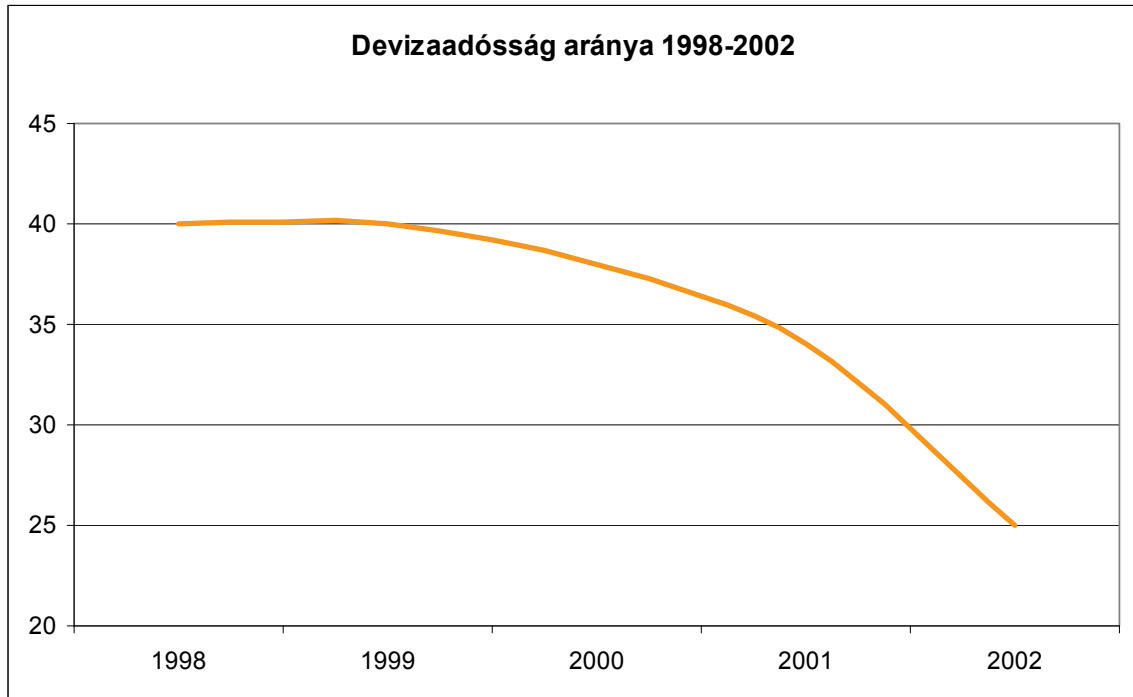
Nem vagyunk egyedül, hiszen egész Európa föladta a „hitelből mindent lehet” elvet. A világ is ugyanazzal a fő problémával küzd, adósság-csökkentési verseny zajlik. Magyarországnak most kivételesen nem szembeszélben kell előre jutnia.

Most jött létre olyan összefogás Magyarországon, ami egy ekkora vállalkozáshoz szükséges. Sikeresen működik ez az összefogás, hiszen tucatnyi olyan dolgot vittünk véghez együtt az elmúlt évben, amilyeneket előtte húsz év alatt nem sikerült – éppen az összefogás hiánya miatt.

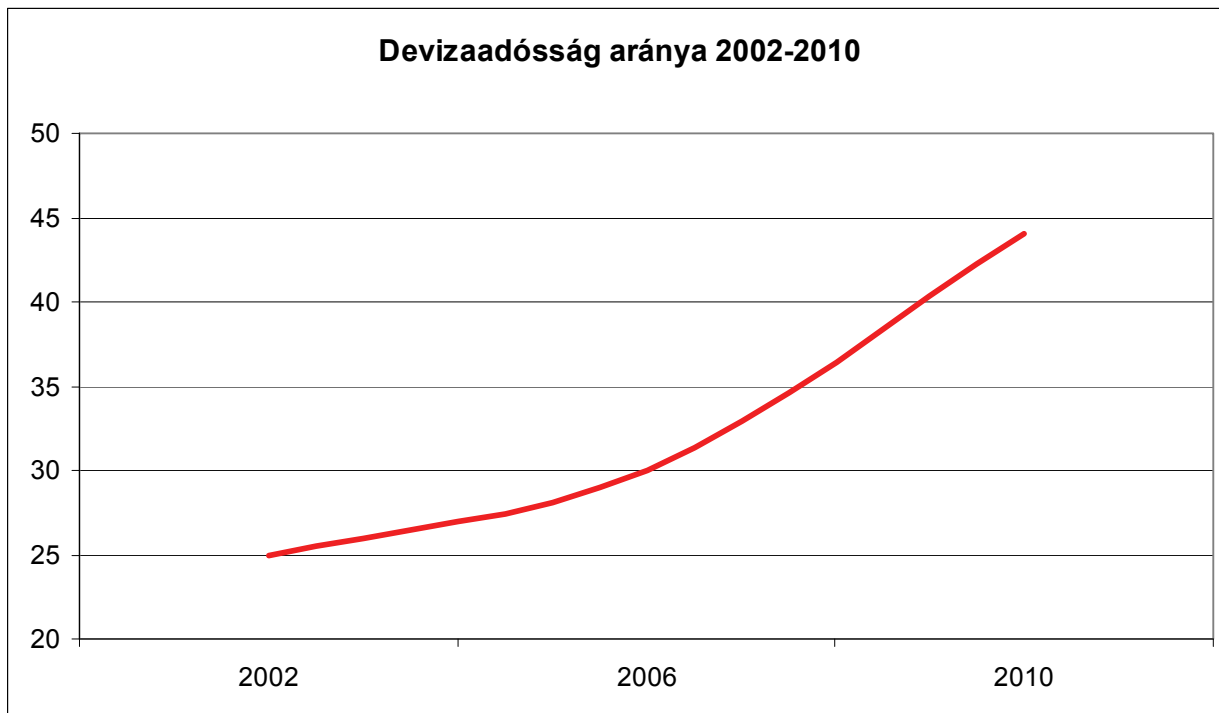
Lássuk világosan, ha nem változtatunk, akkor fizetéképtelenné válhatunk, a forint drasztikus gyengülésével a devizahitelek végképp bedőlnek, veszélybe kerülhet a nyugdíjak és a szociális juttatások kifizetése, és a gyermeket nevelő családok számára elvész mindenfajta jövőbeni kilátás.

Az adósság olyan ellenségünk tehát, amelyet vagy mi győzünk le, vagy az győz le minket, középút nincs.

Ezért Magyarország számára csak a múlttal való végleges szakítás és a teljes megújulás jelent esélyt a felemelkedésre. Ezt vállaltuk, most ezt kell végrehajtanunk.

Tendencia volt az 1998 és 2002 közötti időszakban, hogy nagymértékben, 39%-ról 25%-ra csökkent az államadósság devizahányada, ekképpen csökkentve hazánk sérülékenységét.

2002 és 2010 között a nominális adósság 12.000 milliárd forinttal, az adósságráta közel 25 százalékponttal nőtt

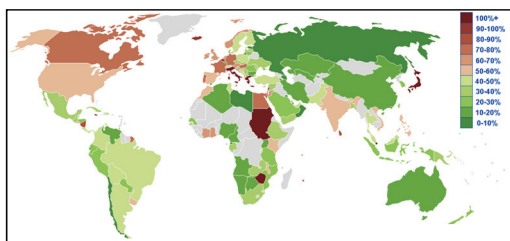
A maastrichti 60%-os küszöböt 2005-ben léptük át, majd folyamatosan távolodtunk az eurozóna-tagsághoz szükséges szinttől.

Mire lenne elég?

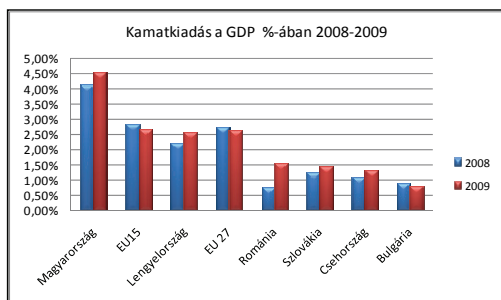
A magas államadósság állomány magas törlesztési teherrel is együtt jár, így a költségvetés mozgásterét beszűkíti. Annak a közel 1100 milliárd forintnak egy részét, amit jelenleg kamatfizetésre költünk, produktív beruházásokra, illetve egyéb produktív kiadásra (eü, közoktatás) is fordíthatnánk, valamint a kiadások változatlanysága mellett jelentősen csökkenthetnénk az adóterhelést

- 7,5-szer többet költhetnénk lakásépítési támogatásokra, mint 2010-ben, vagy
- több mint kétszer annyit költhetnénk családi támogatásokra, mint 2010-ben, vagy
- közel felével csökkenthetnénk az ÁFA-terhelést, vagy
- a kamatkiadások harmada elegendő lenne a társasági adó teljes elengedésére, vagy
- több mint 40%-kal csökkenthetnénk az személyi jövedelemadót, vagy
- több mint harmadával csökkenthetnénk a munkaadói és munkavállalói TB-járulékokat, így csökkentve tovább az adóéket, stimulálva a munkaerőpiacot

Nemzetközi kitekintés – a világ problémája mindenütt az államadósság

Forrás: OECD

Forrás: EU Commission - AMECO

A hosszabb távú folyamatokat figyelve látható, hogy ez az eladósodási trend az előttünk álló években is folytatódni fog. A G20 országainak gazdaságilag fejlettebb csoportja a GDP arányos államadósság 100%-os szintje felé tart, míg fejlődő államok esetében a ráta csökkenését jelzi előre az IMF.

Hazánk magas államadósság szintje tekintetében inkább a fejlett államok jellegzetességeit mutatja, azonban a következő években – a magyar kormány intézkedéseinek köszönhetően - csökkenni fog a ráta, akár csak a fejlődő államok esetében.

Ezért az Európai Unióban Magyarország azon kevés országok egyike, amely idén képes lesz az államadósság szintjét csökkenteni a GDP-hez viszonyítva.

A feladat

2002-ben, a szocialisták kormányzásának kezdetén Magyarország GDP-re vetített államadóssága 53% volt. 2010-re, vagyis nyolc év szocialista kormányzás után – a MÁV és a BKV adósságából, valamint a PPP-beruházásokból fakadó terhekkkel együtt – viszont már a GDP 82%-ára emelkedett.

2010-re az államadósság, a vállalkozások és a háztartások adóssága együttesen a GDP-hez viszonyítva 130%-ra nőtt.

Hazánknak tehát nem csupán a magas államadóssággal kell megküzdenie a közeljövőben. Az államadósságunk kétségtelenül a legmagasabbak közé tartozik a versenytárs államokhoz hasonlítva, a teljes, vagyis a háztartásokat és a vállalatokat is figyelembe vevő külső adósság szintje azonban szintén kimagasló Magyarországon. Ebben szerepe van az utóbbi szűk évtizedben felfutó deviza alapú hitelezésnek és az államadósság külső forrásból történő finanszírozásának is. Ebből az adósságcsapdából kell kitörnünk a következő években.

A külső adósságállomány nemzetközi összehasonlításban szinte példátlan aránya miatt Magyarország mostanra a világ egyik legkiszolgáltatottabb országa lett. Ugyanolyan életveszélyes ez, mint az állandó 200 fölötti vérnyomás az emberi szervezet számára.

A közgazdasági iskolák több receptet is ajánlanak a mai magyar helyzet orvoslására. A növekedés-pártiak azt mondják, hogy az államadósság csökkentése helyett minden rendelkezésünkre álló pénzt költsünk gazdaságfejlesztésre, s ez majd automatikusan megoldja az adósság problémáját. Mi azonban úgy gondoljuk, hogy Magyarországnak először talpra kell állnia, ehhez pedig mindenképp meg kell szabadulnia az adósság mázsás terhétől.

Az egyensúly-pártiak ugyanakkor azt tanácsolják, hogy egy gyors megszorító politikával azonnal radikálisan csökkentsük a költségvetés hiányát. A megszorításokra épülő gazdaságpolitika azonban az elmúlt nyolc évben csúfosan megbukott, mert kilábalás és költségvetési egyensúly helyett csak újabb és újabb megszorításokat és adóssághegyeket hozott magával.

A mi elképzelésünk szerint olyan tervre van szükség, amely egyszerre veszi célba az államadósság csökkentését, a gazdasági és társadalmi élet rosszul szervezett és ezért az államadósság újratermelődését okozó területeinek átszervezését, valamint egyidejűleg segíti a gyors ütemű gazdasági növekedés beindulását is.

A cél tehát világos: az államadósságot 50% alá kell szorítani! A tökéletes helyzet természetesen az lenne, ha nem tartoznánk senkinek, sőt ha inkább nekünk tartoznának, de a hazai össztermék 50%-a alá szorított államadóssággal már ki lehet kerülni a gazdasági csóddal fenyegető veszélyzónából. A hazai össztermék 50%-a alá szorított államadóssággal egy ország már visszanyeri valódi függetlenségét, gazdasági és pénzügyi mozgásterét. A hazai össztermék 50%-a alá szorított államadóssággal egy ország már hosszú távra megszerzi a hazai és nemzetközi pénzügyi és gazdasági bizalmat, valamint képes végleg kiszabadítani vállalkozásait és háztartásait az adósság csapdjából.

Ezen az úton indítja el a Széll Kálmán Terv Magyarországot. A hamarosan megszülető új alkotmány az ismert nemzetközi példákat követve olyan passzusokat is tartalmaz majd, amelyek megakadályozzák az ország újabb eladósodását. Ez az alkotmányos adósságfék jelenti majd a végső védelmet Magyarország polgárai számára. Az államadósság csökkenése pedig együtt jár majd a költségvetési hiány csökkenésével.

A költségvetési hiány tervezett alakulása:

2011	2012	2013	2014
2,9%	2,5%	2,2%	1,9%

Az adósságcsapdából való szabadulás három eszköz együttes alkalmazásával vihető véghez.

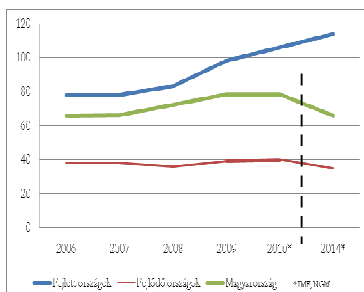
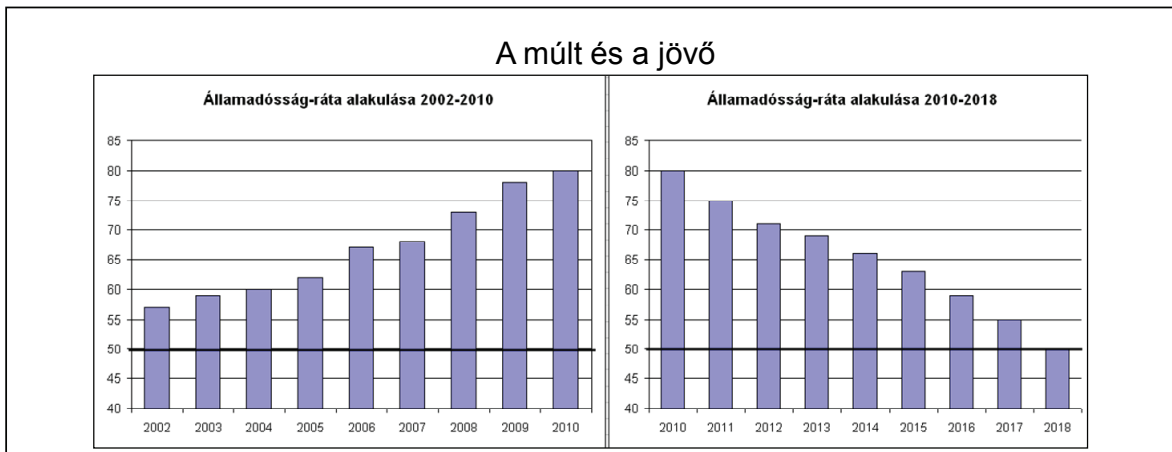
1. Az adósságot le kell vinni 82%-ról 50% alá. Ezt a célt szolgálta, szolgálja az első két akcióterv, amelyeket a kormány 2010-ben indított el, és hatásuk már érezhető, kimutatható. És ezt a célt fogják

szolgálni az új alkotmány közpénzügyi passzusai is, amelyek az államadósság maximumát a hazai össztermék 50%-ában határozzák majd meg.

2. A lehető legnagyobb gazdasági növekedést kell elérni. Az adósság nagyságát mindig a hazai össztermékhez viszonyított arányszám mutatja. Egy erős gazdaság több adósságot bír el. Száz egység adósság életveszélyes, ha százhusz egység GDP-t terhel, de 160 egység GDP esetén kezelhető. Ezért az eladósodottság csökkentéséhez minél inkább növelni kell a hazai összterméket. Annál inkább erősíti egy ország helyzetét a növekedés, minél nagyobb mértékben a hazai tulajdonú gazdaság állítja azt elő. Ezért indítottuk el az Új Széchenyi Tervet, amely a hazai vállalkozások támogatásával a növekedés és megújulás motorja lesz.

3. Meg kell akadályozni az államadósság újratermelődését. A magyar társadalom szerkezete, az állam működése, az állami intézményrendszerek, a munkaerőpiac szerkezete, a vállalkozási környezet feltételei évtizedek óta termelik újra az államadósságot. Az ország teljes újjászervezése, és szerkezeti átalakítások sora szükséges ahhoz, hogy ezen változtassunk, és ezt a célt szolgálja a Széll Kálmán Terv.

A gondolat - az államadósság csökkentésének koncepciója

Az államadósság csökkentése nem csak fiskális szempontból jelentős indikátor. A kamatkiadáson, hitelinósításon keresztül az állami kiadásokra, az állam méretére is kedvezőtlenül hat. Továbbá a kiadásokat is a nem produktív kiadások szintjén emeli meg (kamatkiadás).

Ezek együttesen magas elvonási szintet eredményeznek, amely hazánk versenyképességét jelentősen csökkenti. Az államadósság csökkentése tehát a versenyképességünk egyik kulcsa lehet, a következő 5 évben.

Az államadósság drasztikus csökkentésével lehetséges elérni azt az ambiciózus célt, hogy Magyarország három éven belül a legjobb 15 EU tagállam – és ezzel egy időben a 3 legjobb kelet-közép-európai EU-tagállam – között legyen a versenyképességi rangsorokban, továbbá öt éven belül mindkét rangsorban a legjobb 10 EU tagállam között legyen

Szél Kálmán Terv

1. Adósság és felelősség

Az, hogy nagy erőfeszítések árán előbb-utóbb sikeresen kimászunk a gödörből, egy pillanatra se feledtesse velünk, hogy kik löktek minket bele abba.

Az államadósság leküzdése nem lehet sikeres anélkül, hogy megnevezzük azokat, akik felelősek ezért az adósságért. Fölvették a hiteleket, és nem számoltak el azzal, hogy mire fordították ezt az irgalmatlanul sok pénzt, amit most nekünk kell visszafizetnünk. A felelősségre vonás a legfontosabb biztosítéka annak, hogy a jövőben ne ismétlődhessen meg az, ami 2002 és 2010 között történt.

Azok, akik eladósították Magyarországot, felhatalmazás nélküli politikát hajtottak végre. Maguk is elismerték, hogy hazudtak az embereknek. Tudatosan mást mondtak a 2006-os választások előtt, mint utána.

Évről évre meghamisították a költségvetést, megtévesztették a magyarokat, megtévesztették a külföldet, ezzel lerombolták Magyarország nemzetközi hitelét és tekintélyét. Felmérhetetlen károkat okoztak az országnak tudatosan azok a vezetők, akik arra tettek esküt, hogy az ország érdekeit fogják képviselni.

A száz leggazdagabb magyar közt számon tartott milliárdosok (Gyurcsány Ferenc, Kóka János, Veres János, Bajnai Gordon) állami vezetőként hatalmas hiteleket vettek föl, aztán ez a sok pénz eltűnt, az adósság itt maradt nekünk, ők pedig úgy gondolják, hogy ezzel a dolog el van intézve.

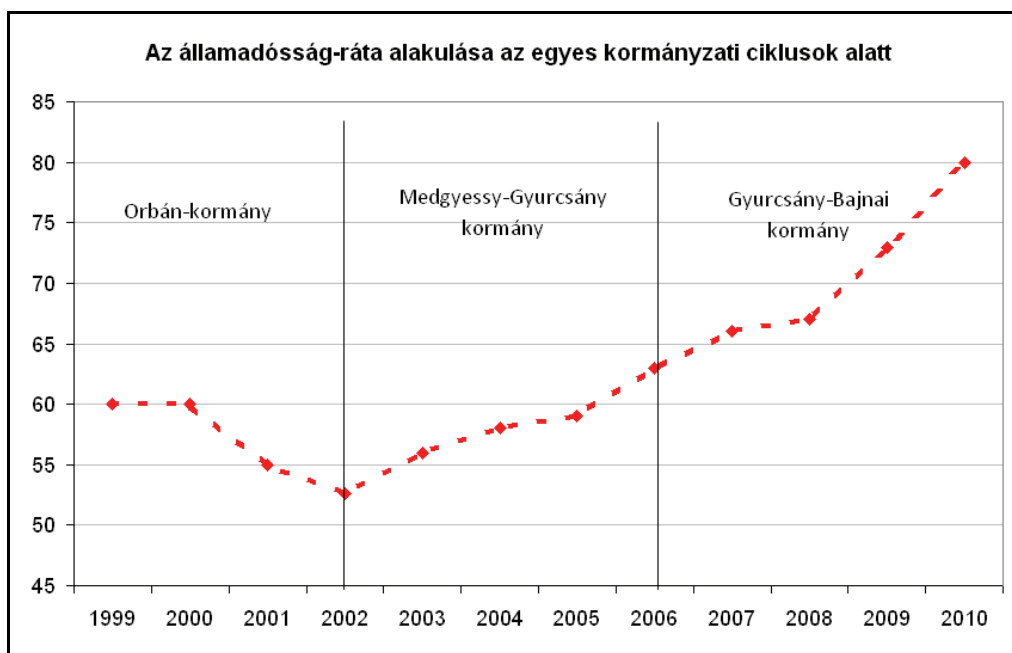
Ezt nem lehet annyiban hagyni. Ez ellen a józan ész és minden tisztességes ember igazságérzete tiltakozik.

Az mégse járja, hogy miközben a magyarok vért verítékezve kell, hogy nyögjék a nyolc év alatt fölvett hitelek törlesztését, aközben azok, akik ezeket a hiteleket fölvették és nyomtalanul eltüntették, minden következmény nélkül élik világukat.

Hogy várjunk el bárkitől is felelősségteljes magatartást, munkavégzést Magyarországon, ha azokat nem vonjuk felelősségre, akik felhatalmazás nélkül, hazugsággal szerzett hatalmukkal visszaélve eladósították az országot? Nem nézhetünk az utókor szemébe, ha ezt megengedjük.

Ki kell tehát vizsgálni a hiteleket fölvevők felelősségét, és el kell őket számoltatni.

Az is tény, hogy a jelenleg érvényben lévő, átmeneti alkotmány nem tudta megvédeni Magyarországot attól, hogy a hatalommal visszaélő vezetők eladósítsák azt. Ezért kell az új alkotmánynak megvédenie az országot a hatalommal való visszaéléstől. Ez is feltétele annak, hogy legyőzzük az adósságot.

2. Adósság és munka

Mi a probléma?

Magyarországon ma sokkal kevesebben – 3,8 millióan – dolgoznak, mint ahány munkaképes lakosa van az országnak. A közterhekhez is kevesebben tudnak így hozzájárulni, az államnak is szűkösebbek a lehetőségei arra, hogy kitörjön az adósságcsapdából, hogy megállítsa az eladósodást. Hitelt kell felvennie, hiszen a hiányzó munkahelyek miatt elmaradnak az adóbevételek, közben pedig a munka nélkül maradtak ellátásáról is gondoskodni kell. Hitelt kell ugyanakkor felvennie a háztartásoknak is, hiszen munka nélkül tisztességesen nem lehet megélni, még úgy sem, hogy az állam megadja a minimálisan szükséges segítséget.

Mi áll a kormányprogramban?

„Mivel minden teljesítmény csakis versenyben és csakis munkából születik, a gazdaságpolitika középpontjába - a verseny mellett - a munkát kell állítani. Ma szinte teljes az országban a szakmai konszenzus, hogy a magyar gazdaság egyensúlyi és növekedési problémái mögött meghatározó módon az Európában kirívóan alacsony foglalkoztatási szint áll. A szakmai egyetértésnél azonban több kell: a gazdaság, a társadalom és az állam működését munkaközpontúvá kell alakítani. A cél olyan gazdaságpolitika bevezetése, amely elősegíti, hogy Magyarországon egy évtizeden belül egymillió új, adózó munkahely jöjjön létre.”

„A szociális segélyezési rendszer akadályozza a szegénységből való kitörést, hiszen alacsony a motivációs hatása. Az elmúlt nyolc évben olyan szociális-kulturális környezet jött létre, amely megakadályozza a munkanélküli emberek visszatérését a munka világába.”

„Mindennapos élettapasztalat: ha munka van, minden van - ha munka nincs, semmi sincs. Magyarországon szinte minden társadalmi probléma - az elszegényedés, az inaktívok demográfiai is növekvő magas aránya, a falvak elnéptelenedése vagy a közszolgáltatások finanszírozási gondjai - egyetlen okra vezethet ő vissza: kirívóan alacsony a foglalkoztatás szintje.”

„Együtt kell kezelni a társadalmi-gazdasági defektusokat, miközben olyan változásokat kell eszközölni, amely megteremti az alapjait a vidék felemelkedésének. A vidéken élőket - különösen a vállalkozásokat - segíteni kell, hogy munkahelyeket tudjanak teremteni. Nagyon fontos, hogy olyan módon fektessék be a tőkét, hogy a tőkebefektetés termőre fordulhasson, képes legyen az öfenntartásra, ez hosszú távon is munkahelyeket generál. A beavatkozás során hasznosítani kell a meglévő támogatási csatornákat azzal, hogy a forráskombinálással szinergiát lehet elérni, mint például az EU-forrásokat kombinálni a közmunkaprogrammal (közcélu munka is), valamint azzal, hogy öfenntartó projektekbe kell fektetni a rendelkezésre álló forrást.”

„Közmunka keretében lehetőségeket kell biztosítani a romáknak valamint a szakképzetlen munkavállalóknak az építőiparban, a mezőgazdaságban. A közmunkák révén széles tömegek megmozgatása lehetséges olyan célok érdekében, ami által új érték keletkezik (pl. gátépítés, erdőtelepítés, önkormányzati bérlakásépítés)”.

„Az igazságos és méltányos szociális rendszer helyreállítása, a családpolitika fejről újra a talpára állítása, a munka elsőbbségének és becsületének visszaadása, valamint kiszámítható holnapjaink megteremtése mindenki számára közös nemzeti ügy.”

Mi a megoldás?

Mindenkinek munkát kell adni, aki képes dolgozni. Ennek három lehetséges útja van:

- Olyan közmunkaprogramokat indítunk, amelyek sok ember munkáját igénylik, és olyan rég halogatott, fontos problémákat oldanak meg, mint a gátak, víztárolók megépítése, belvízelvezető csatornák kialakítása és karbantartása. 2011. július 1-ig elkészül a beruházások terve, szeptembertől pedig egyes munkák már megkezdődhetnek, a teljes rendszer pedig 2012. január 1-jével áll fel.
- A munkaerő-kölcsönzés új rendszerét alakítjuk ki. Ennek keretében magánvállalkozások részére is megnyitjuk a lehetőséget, hogy közmunkásokat foglalkoztassanak, vagyis megfelelő feltételek mellett kölcsönvegyék a közmunkások munkaerejét egy-egy program megvalósítása során.
- Egyéni közmunkaprogramot is szervezünk, amelyben lehetőséget biztosítunk arra, hogy egy integrált ellátási láncolat tagjaként állítsanak elő termékeket, amelyek felvevőpiaca is állami eszközökkel biztosított.

Szeretnénk mindenki számára a munkát, az aktív életet vonzó választássá tenni. Nem tartható fenn az a rendszer, az a gondolkodásmód, amely szerint a különböző jogcímenen járó támogatások összeadott értéke hasonló nagyságrendet érhetett el, mint a munkával megkereshető bér. Éppen ezért olyan szabályt alkotunk, amely maximálja a segélyek, különböző szociális juttatások összeadott értékét. Fontos, hogy ezen a területen tisztán lássunk, ehhez pedig tisztázni kell az állami és az önkormányzati segélyezési rendszer sokszor kusza viszonyait.

Magyarországon rendkívül negatívan hat a foglalkoztatásra a rokkanttá nyilvánítás rendszerét körülvevő számos csalás és visszaélés. A következmény: régióink többi országához képest hazánkban kétszeres a rokkantak aránya. Ekkora különbséget semmilyen valóságos körülmény nem indokol, nincs tehát ennyi magyar ember, aki ne tudna valamilyen betegség vagy fogyaték miatt munkát vállalni.

A helyzet javításához alapjaiban kell átalakítani a rokkanttá nyilvánítás rendszerét úgy, hogy annak működése átlátható és megbízható legyen a jövőben. Ezt az átszervezést 2011. július 1-ig el fogjuk végezni. Ettől a pillanattól már az új rokkantak minősítése is átláthatóbb és ésszerűbb szabályok között fog történni, és a kérdéses korábbi döntéseket is az új rendszer fogja felülvizsgálni.

Mi a haszna?

Az 55%-os foglalkoztatási szintet, amellyel Magyarország jelenleg sereghajtó az európai összehasonlításban, tíz éven belül 70%-ra fogjuk emelni. Közvetlen pozitív hatása a programnak, hogy

nőnek a munka után járó adóbevételek, csökkennek a kifizetett segélyek és támogatások. Mindez úgy is igaz, hogy a közmunkaprogramoknál több ízben az állam és az önkormányzatok lesznek a foglalkoztatók, hiszen olyan célokat szolgálnak majd ezek a programok, amelyeket mindenképp meg kellett volna valósítani.

A közvetett pozitív hatások hosszabb távon azonban még fontosabbak lehetnek az államadósság újratermelődésének megakadályozásához. A munka kultúráját hozhatja el vagy hozhatja vissza széles körben ez a program. Azok számára, akik a közelmúltban estek ki a munka világából, ez a terv biztosítja, hogy ne jöjjenek ki a gyakorlatból, ne veszítsék el korábbi képességeiket. Azok pedig, akik eddig nem tudtak elhelyezkedni, a tervnek köszönhetően megváltoztathatják életmódjukat, amelynek részévé válik a napi munkavégzés.

Mit teszünk?

2011. július 1-ig elkészítjük az új, sok ember munkáját igénylő közmunkák kivitelezési terveit, és előkészítjük a közmunkarendszer keretében szolgáló új jogszabályokat a Belügyminisztérium, a Nemzetgazdasági Minisztérium és a Vidékfejlesztési Minisztérium vezetésével.

2011. július 1-ig a Nemzeti Erőforrás Minisztérium koordinálásával megalkotjuk azokat a jogszabályokat és létrehozunk azokat az intézményeket, amelyek az új rokkanttá nyilvánítási rendszer alapjait jelentik.

2012. január 1-ig az új, átlátható rokkanttá nyilvánítási rendszer keretében méltányos módon felülvizsgáljuk a korábbi minősítéseket.

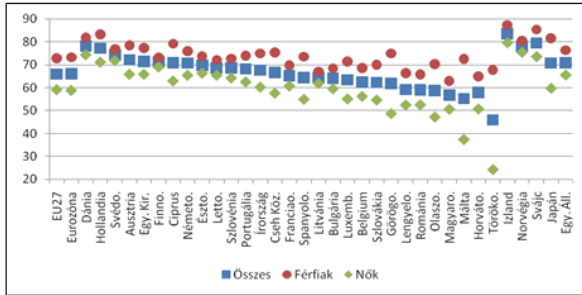
2012. január 1-jével elindítjuk a közmunkák új rendszerét.

Rendelkezésre álló forrás az Új Széchenyi Tervben

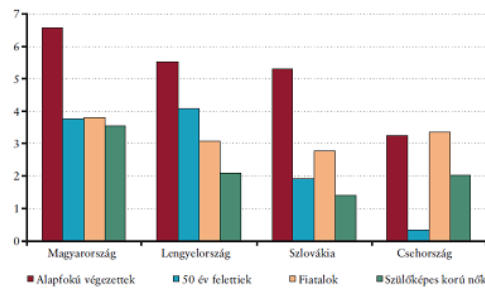
Az Új Széchenyi Terv 73 milliárd forintnyi forrást tartalmaz a közmunkaprogramok és a hátrányos helyzetű emberek foglalkoztatásának támogatására.

Adósság és a munka

Foglalkoztatási arány (15-64) az EU-ban

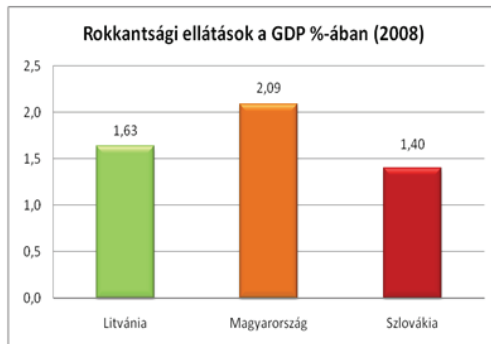

Az aktivitás eltéréseiből eredő csoportonkénti hozzájárulás (százalékpontos hozzájárulás a teljes lemaradásból, 2007-ben)

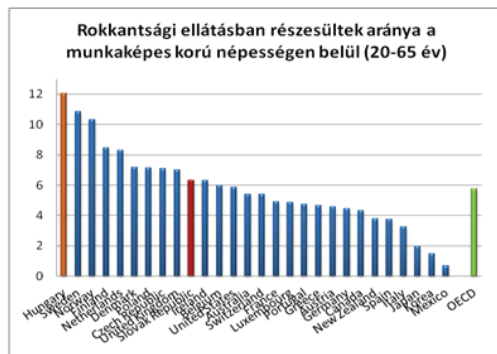

Forrás: Eurostat és saját számítás.

Adósság és rokkantság

Forrás: Eurostat

Forrás: Eurostat

A 15–64 éves népesség foglalkoztatási aránya 2003-ig folyamatosan, de mérsékelt ütemben növekedett, majd kisebb visszaesést követően 57 százalék körül stabilizálódott. A válság hatására csökkent, majd 2010 első negyedévére tovább, 54,5 százalékra esett a foglalkoztatás. A válság kirobbanásakor, 2008 és 2009 első feléve között az állásukat legtöbbször a szakképzettek közül veszítették el, főként az ország nyugati, északnyugati területein.

Hazánkban a munkavállalók hasonló értéket állítanak elő egy óra alatt, mint a versenytárs országokban, és hasonló mennyiséget is dolgoznak, tehát gazdaságunknak ezekben a szegmensekben nincs elmaradása versenytársainkhoz képest. Ha azonban megnézzük az aktivitási arányokat, megtalálhatjuk lemaradásunk egyik okát. A probléma gyökere: az aktivitás: rendkívül kevés ember aktív a munkaerőpiacon.

A magyar foglalkoztatási ráta a második legalacsonyabb az egész EU-ban, 56-57%-os szintünkkel csak az 55%-os Máltát előzzük meg és jelentősen elmaradunk Csehországtól és Szlovéniától 65% feletti szintjéig. Az EU átlagot jelentő 66%-tól pedig közel 10 százalékponttal teljesítünk rosszabbul.

2008 magyar államháztartás költségei: 613 milliárd (aktív korú személyek rokkantsági nyugdíjának) + 94 milliárd (egészségkárosodott személyek szociális járadékainak finanszírozása).

Az EU élenjáró országaiban a megváltozott munkaképességűek foglalkoztatása 40%-os, ezzel szemben Magyarországon csak 12-15%.

Magyarország az egy főre jutó GDP, az egy főre jutó egészségügyi kiadás, valamint a születéskor várható egészséges élettartam tekintetében hasonló értékeket mutat Szlovákiával és Litvániával. Ezért a rokkantak számának és a rokkantsági ellátások szintjének vizsgálatakor célszerű ezen országokat figyelembe venni.

A GDP arányos rokkantsági ellátások vizsgálatakor jól látható, hogy hazánk 6,9 % ponttal többet költ e célra, mint a hasonló fejlettségi szintű és egészségügyi helyzetben lévő Szlovákia és 4,6 % ponttal többet, mint Litvánia.

A munkaképes korú népességben belül hazánkban kiemelkedően magas a rokkantsági ellátásban részesülők aránya.

2007-ben meghaladta a 12%-ot, míg Szlovákiában csak 6,3% volt ez az arány, az OECD átlag pedig ennél is kevesebb, 5,8%.

3. Adósság és nyugdíj

Mi a probléma?

Ma Magyarországon nincs egyensúlyban a nyugdíjkassza. A kifizetett nyugdíjak minden harmadik forintját hitelből finanszírozzuk, ami egy fenntarthatatlan rendszert eredményezett. Az így keletkezett államadósság kamatai emésztik fel a gazdasági növekedés gyümölcsét, amelyet – többek között – a nyugdíjak emelésére lehetne fordítani.

A mai szabályok következtében sok olyan komoly munkaerőt jelentő, tapasztalt és életerős ember megy nyugdíjba, aki még nem érte el a nyugdíjkorhatárt, akinek még helye lenne az aktívak világában. Az ő kifizetett nyugdíjuk is az államadósságot duzzasztja.

Mi áll a kormányprogramban?

„Minden társadalom kiemelt feladata az idősek tisztelete, megbecsülése és biztonsága. Éppen ezért a mi szociális biztonságot teremtő politikánk egyik sarokpillére lesz az idős embereket szolgáló politika. Ez számunkra nemcsak a nyugdíjas-társadalom szerzett jogokra épülő nyugellátásának védelmét, a nyugdíjak vásárlóértékének megőrzését jelenti, hanem olyan komplex szolgáltató rendszert, amely ennek a társadalmi rétegnek a megbecsülését és biztonságát hivatott megteremteni.”

Mi a megoldás?

A nyugdíjasok pénzét, amely az aktívak járulékbefizetéseiből áll össze, csak nyugdíjakra szabad elkölteni. Nyugdíj Magyarországon ezentúl csak az a járandóság lehet, amelyet a nyugdíjkorhatárt betöltő munkavállalóknak biztosítunk. Ehhez meg kell szüntetni minden olyan jogcímet – a nők 40 éves munkaviszonya kivételével –, amely lehetővé teszi, hogy a törvény által előírt korhatár előtt munkaképes emberek nyugdíjba menjenek. Egységessé kell továbbá tenni a nyugdíjszámítás módját is. Mindenkinek, aki nyugdíjba megy tehát, egységes, azonos elvek szerint megállapított nyugdíjkorhatárral és nyugdíjszámítási móddal kell számolnia. Azon foglalkozási csoportok esetében, amelyek eddig előnyösebb nyugdíjazási szabályokat élveztek, új életpályamodelleket kell kialakítani, amelyek más eszközökkel, nem a korai nyugdíjazással veszik figyelembe az elvégzett munka különböző sajátosságait.

Ezt az elvet követve a nyugdíjkassza egyensúlyba kerül: a járulékbefizetésekből teljes mértékben fedezhetőek lesznek a nyugdíjak. Már eddig is nagy utat tettünk meg ahhoz, hogy ez a cél teljesüljön. Ha a korábbi, kötelező magánnyugdíj-pénztári rendszer átalakítását nem végeztük volna el, ma már

az is kétséges lenne, hogy egyáltalán ki tudjuk-e fizetni a nyugdíjak teljes összegét. A Széll Kálmán Terv révén nem csupán a nyugdíjak jelenlegi összegének kifizetése biztosított, hanem a járandóság vásárlóértékének megőrzése, az infláció mértékének megfelelő folyamatos nyugdíjemelés is.

Mi a haszna?

A nyugdíjrendszer egyensúlyba kerül, ezzel a továbbiakban a nyugdíjak kifizetése nem engedi újratermelni az államadósságot. Nem hagyjuk továbbá idő előtt távozni a munka világából azokat, akik még töretlen munkaerővel rendelkeznek. Ezzel is nő a foglalkoztatottság, mindazzal a haszonnal az államadósságra nézve, amelyet az előző rész tartalmaz.

Adósság és a nyugdíj

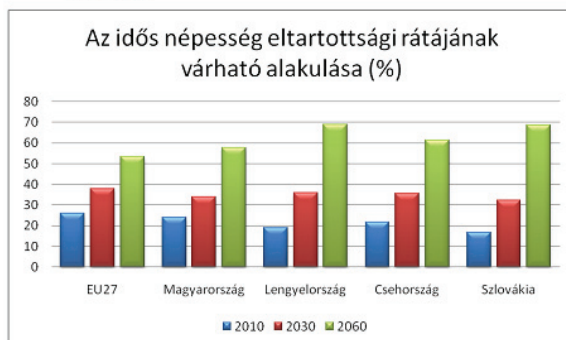
A nyugdíjkiadások szintje nemzetközi összehasonlításban Magyarországon a GDP arányában magas és folyamatosan növekvő.

A nyugdíjkiadások (öregségi, rokkantsági, hozzátartozói, korengedményes) GDP arányos mértéke a 2000. évi 8,5%-ról 10,9%-ra nőtt 2008-ra.

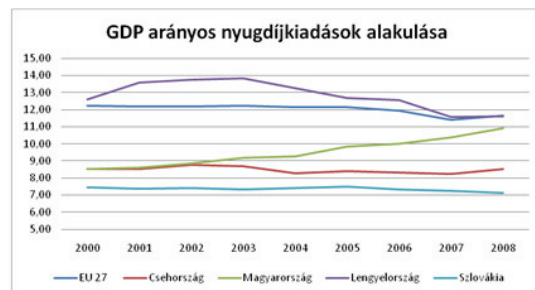
A 65 éven felüliek aránya a teljes népességen belül Magyarországon és a visegrádi országok, valamint az EU 27 országaiban is folyamatosan növekedett 2000 és 2008 között.

Magyarországon 9 év alatt a 2000. évi 15 %-os szintről 2009-re 16,4%-ra nőtt és mindeközben folyamatosan meghaladta a visegrádi országok értékeit.

Forrás: OECD

Forrás: Eurostat

Forrás: Eurostat

Az állami (közfelhalmozású) nyugdíjpillér megújítása, egyensúlyi nyugdíjassza létrehozása, hogy a felosztó-kinövő rendszerben mindenkinek biztosítható legyen a nyugellátása.

Átlátható, a kockázati profilokat megkülönböztető nyugdíj megállapítása, fedezeti elemeiben profil tiszta rendszer kialakítása.

A nyugdíjak értékét megőrző rendszer megermentése.

Biztonságot jelentő kölcsönös felelősségvállaláson, kiszámítható szolidaritáson alapuló rendszer létrehozása.

A nyugdíjrendszer átalakításának célja a rendszer finanszírozhatóságának biztosítása.

A rendszer által nyújtott szolgáltatásokra és az egyes kezelt kockázatokon belül a biztosítási, a szolidaritási és a szociális elem beazonosítása, lehetőség szerinti szétválasztása és a biztosítási teljesítménnyel nem, vagy csak részben alátámasztott jogosultságok fokozatos megszüntetése, szociális ellátássá alakítása.

Mit teszünk?

2011. július 1-ig a Nemzeti Erőforrás Minisztérium az érintett tárcákkal együtt felülvizsgálja a korengedményes nyugdíjak rendszerét és javaslatot tesz azok megváltoztatására.

2011. július 1-ig a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium, a Belügyminisztériummal, a Honvédelmi Minisztériummal, és a Nemzeti Erőforrás Minisztériummal együtt kidolgozza az új közszolgálati életpálya modelleket.

2011. július 1-ig a Nemzeti Erőforrás Minisztérium és a Nemzetgazdasági Minisztérium felülvizsgálja a táppénz-folyósítás szabályait és javaslatot tesznek azok átalakítására.

2011. július 1-ig a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium megvizsgálja, hogy a jelenlegi büntetőjogi szabályozás elégséges visszatartó erőt jelent-e a táppénzcsalásokkal szemben.

2011. december 31-ig megalkotjuk azokat a jogszabályokat, amelyek az új nyugdíjrendszer működéséhez szükségesek.

2012. január 1-én hatályba lép az új, fenntartható nyugdíjrendszer.

4. Adósság és közösségi közlekedés

Mi a probléma?

A közösségi közlekedés a legtöbb területen válságban van Magyarországon, mivel átgondolatlanul és felesleges terhek mellett működnek a szolgáltató vállalatok, így finanszírozásuk csak hitelből volt megoldható. A MÁV esete egészen különleges az államadósság szempontjából, hiszen működésének jelenlegi formája fenntarthatatlan, elkerülhetetlenül veszteséges. Ezáltal mára igen jelentős, 300 milliárdos adósságot halmozott fel a vállalat, amely lényegét tekintve az államadósság részét képezi, és csupán játék a számokkal, hogy az összesítéskor odasoroljuk-e vagy sem.

Súlyosan növeli az adminisztratív költségeket, hogy jelenleg számos gazdasági társaságban aprózódik szét a közösségi közlekedés ellátása, külön cég a MÁV, a Volán társaságok, illetve a BKV. Az eleve gazdaságtalan üzemelésre ez a helyzet további hatalmas bürokratikus terhet rak, a veszteségek és az államadósságra gyakorolt negatív hatás mindebből evidens módon következnek.

Túl sok, valós okokkal nehezen magyarázható feladat terheli ezen felül is a közlekedési vállalatokat. Az átláthatatlan és ellenőrizhetetlen kedvezmények dzsungele lehetlenné teszi az ésszerű gazdálkodást. A közösségi közlekedést használók ma közel ötven jogcímen vehetnek igénybe kedvezményt.

Komoly veszteség éri végül Magyarországot azért, amiért a gyorsforgalmi úthálózatokat igénybevevő tranzit-teherforgalom, a rendkívül sok külföldi kamion nem a használattal arányosan fizet az utak igénybevételéért.

Mi a megoldás?

A vasút folyamatos eladósodásának a Széll Kálmán Terv véget vet. Az állam ennek keretében rendezi a MÁV 300 milliárdos tartozását, és egyúttal úgy szervezi át a vasúti közlekedést, hogy a nemzeti vasúttársaság önfenntartóvá válik és működése meg fog felelni egy normális gazdasági társaság működési elveinek.

Integrációval, egy nagy közlekedési holding, a Nemzeti Közlekedési Társaság létrehozásával meg kell szüntetni a közösségi közlekedés szolgáltatását végző gazdasági társaságok párhuzamosságát.

Mivel az átszervezés és az integráció komoly megtakarításokkal jár majd, csökkenni fog a teljes árú menetjegyek ára. Mindez megfelelő alapot teremt az érvényben lévő valamennyi kedvezmény áttekintéséhez is.

Az elektronikus útdíj-rendszer 2013. január 1-től történő bevezetésével a gyorsforgalmi úthálózati rendszer használatának költségei arányossá válnak a terheléssel, így az állam a jövőben nem enged ki a kezei közül egy olyan fontos bevételt, amely mögött súlyos közösségi költség – zaj, utak állapotának romlása, légszennyezettség – áll. 2014-re számos fejlesztés érezteti majd a hatását a közlekedés területén.

Mi a haszna?

A közlekedési vállalatok adóssága lényegében az államadósságot növelte. Ha az ésszerűbben működő, így egyensúlyba kerülő cégek nem igényelnek a továbbiakban sem közvetlen hitelfelvételt, sem állami hitelből nyújtott támogatást, azzal elkerülhető az államadósság újratereemtése.

Mit teszünk?

2011. december 31-ig a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium kidolgozza a MÁV adósságrendezésének és átszervezésének tervét.

2012. január 1-jével megalakul a Nemzeti Közlekedési Társaság, és megkezdődik a közösségi közlekedés szervezeti konszolidációja, majd ezt követően új díj- és kedvezményrendszer lép életbe.

2013. január 1-től életbe lép a használatarányos elektronikus útdíj-rendszer.

Rendelkezésre álló forrás az Új Széchenyi Tervben

Az Új Széchenyi Terv 752 milliárd forintnyi forrást tartalmaz közlekedési és közösségi közlekedési fejlesztésekre, felújításokra.

5. Adósság és oktatás

Mi a probléma?

Akár a magyar szakképzést, akár a felsőoktatást tekintjük, jól látszik, hogy az oktatási rendszer egésze milyen távol esik a gazdaság és a munkaerőpiac tényleges igényeitől. Jelentős közpénzáldozattal olyan intézményeket is fenntartunk, amelyek nem szolgálják a gazdaság érdekeit, nem az értékteremtéshez, hanem összességében az államadósság növekedéséhez járulnak hozzá.

Az egyetemek, főiskolák tömegével és drágán juttatnak olyan diplomákhoz fiatalokat, amelyek nem segítik bekapcsolódásukat a munka világába. Megfelelő kormányzati döntések hiányában a képzés szerkezete rossz, a reáltudományok és a műszaki ismeretek pedig arányaiban túl alacsony szinten szerepelnek a felsőoktatás programjaiban.

A munkaerőpiac számára hasznos területeken végzett hallgatók pedig gyakran elhagyják az országot, vagyis a magyar adófizetők támogatásával, lényegében megelőlegezett hozzájárulásával megszerzett képzettségüket más országban kamatoztatják, és ott fizetnek adót. Az ilyen fiatalok képzésére szánt, hazai közpénzből fedezett befektetés a közösség számára teljes egészében elvész, ez a veszteség is az államadósságot gyarapítja, hiszen a kiadásokat nem követik az elvárt bevételek.

Súlyos problémák mutatkoznak a közoktatás szintjén is. Olyan tudással bocsátja el az általános iskola a tanulóit, amely nem elégséges a megfelelő munkavégzéshez. Gyakran az alapvető írás-olvasási készségek is hiányoznak az általános iskolát végzettek körében.

A középiskolai rendszer is komoly átgondolást kíván: hiányzik az egészséges arány a gimnáziumok, a szakközépiskolák és a szakiskolák között. A tanulók 18 éves korig tartó tankötelezettsége is súlyosbítja ezt a problémát. Miközben a gazdaság egyes területei, a kétkezi szakmákban komoly munkaerőhiánnyal küzdenek, feleslegesen hosszán, és sokszor rossz irányba képezzük gyermekeinket: ez is az adósság növekedésének és újratermelődésének egyik oka.

Végezetül a magyar munkaerő és a magyar gazdaság nyelvi elszigeteltségéből ki kell törni a gazdasági sikerességhez. A magas szintű nyelvtudás megszerzése már a középiskolában elengedhetetlen.

Mi áll a kormányprogramban?

„Az elmúlt másfél évtizedben az oktatás területén is megbomlottak az egyensúlyok. A mérleg egyik serpenyőjét nézve a fiatal korosztályok mind nagyobb hányada vesz részt a felsőfokú oktatásban. A mérleg másik serpenyőjében viszont azt látni, hogy a szakképzés nagyot veszített presztízséből, és ma már egyes szakmákban szinte minimálisra csökkent a képzésben részt vevők száma. Ezeknek az arányoknak a módosulása nélkül aligha képzelhet ő el gazdasági felzárkózás Magyarországon.”

„A magas hozzáadott értékű iparágak fejlesztéséhez (egészségipar, high-tech, innováció, K+F, zöld gazdaság) szükség van a hazai természettudományos és mérnökképzés megerősítésére. Jelenleg a felsőoktatásban szerezhető diplomák felére nincs piaci kereslet, ezért a felvételizőknek több információt kell adni a szakok piaci értékéről.”

Mi a megoldás?

Az államnak vissza kell térnie az oktatás világába. Nem függhet az oktatás színvonala az önkormányzatok helyzetétől és eseti döntéseitől, az állam ezen a téren egységes rendet tud tenni.

A felsőoktatási rendszerben sokkal átgondoltabban, tervszerűen kell érvényesíteni az ország egészének céljait, benne az államadósság csökkentését. Ennek érdekében az államilag finanszírozott helyek számát évről évre a gazdasági lehetőségek függvényében állapítja meg a kormányzat, a képzés belső összetételéről pedig szintén a kormány hozza meg a szükséges döntést – szem előtt tartva azt a célt, hogy nagyobb arányban szerepeljenek a programokban a munkaerőpiacon ma sokkal inkább keresett reál és műszaki ismeretek.

Új felsőoktatási rendszert kell létrehoznunk. Olyan új rendszerre van szükség, amely arra is garanciát ad, hogy a képzésre fordított társadalmi költség megtérüljön. Ennek révén a képzett munkaerő külföldre vándorlása, és a magyar adófizetők befektetésének elvesztése is elkerülhető.

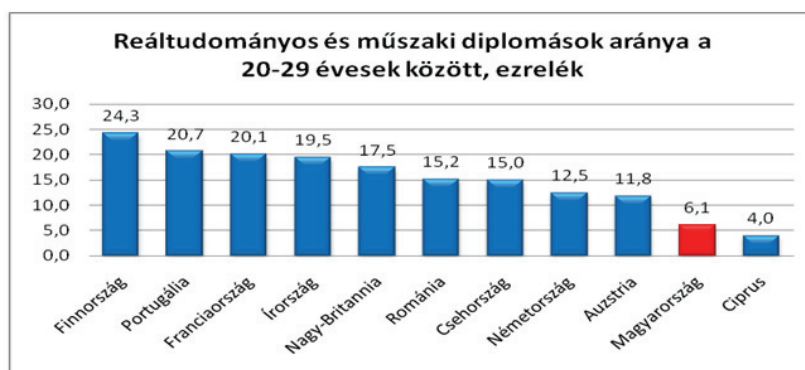
Új közoktatási törvény lép életbe 2012. szeptember 1-től. Ebben az oktatási kötelezettséget a jelenlegi 18-ról 15 éves korra szállítjuk le. Föl kell kínálni a fiatalok és szüleik számára azt a lehetőséget, hogy választhassanak, hogy a 15. életévét betöltött fiatal folytatni kívánja-e tanulmányait, vagy inkább munkába áll.

Új, duális szakképzési rendszert teremtünk a régi magyar hagyományok és a jelenlegi német gyakorlat mintájára, amely biztosítja, hogy kialakuljon a mester-tanítvány viszony, hogy egyszerre tehessen szert a tanuló elméleti ismeretekre az iskolában, és szakmai gyakorlatra a munkahelyén.

Mi a haszna?

A magasabb színvonalon képzett diák – akármelyik szintjén az oktatási rendszernek – magasabb hozzáadott értékű munka elvégzésére lesz alkalmas. Munkája tehát önmaga és a közösség számára is nagyobb értéket teremt, nagyobb mértékben járul hozzá a gazdaság növekedéséhez, az államadósság újratermelésének megakadályozásához.

Adósság és az oktatás

Forrás Eurostat

Az állam több tízmilliárd forintot pazarol el évente azzal, hogy a felsőoktatási képzés szerkezete nem igazodik a munkaerőpiac elvárásaihoz. Ha tovább sorvad a műszaki képzés, elapadhat a feldolgozóipar munkaerő-utánpótlása. A versenyszférában a műszaki végzettségűek iránt nőtt meg az igény, ennek ellenére a felsőoktatás „humán irányba” terjeszkedik, és nem vagy nagyon lassan reagál a piaci igényekre.

A felsőoktatás képzési struktúrája (és intézményrendszere) jelenleg torz struktúrájú, az ágazat kínálata elszakadt a társadalmi és munkaerőpiaci igényektől. A javasolt intézkedések, úgy, mint az államilag támogatott hallgatói létszám csökkentése az állami intézményekben, a költségterítéses képzés fokozatos kivezetése e torzulást hivatott megszüntetni, csökkentve egyúttal az állam (a költségvetés) terheit.

A jelenleg szétaprózott, a fenti struktúrát kiszolgáló intézményrendszer fenntartásában az állam komoly szerepet játszik, ami jelentős költségvetési teherrel jár. Az állami szerepvállalás hatékonysága és eredményessége az államilag támogatott hallgatói létszám csökkentésével és belső struktúrájának módosításával javítható.

Az állami intézményrendszert jelentősen terheli a költségterítéses képzés (aránya 50% körül), melyről mára bebizonyosodott, hogy jelentős részben a felesleges kapacitások fenntartását szolgálja, minőségi és munkaerőpiaci szempontból kifogásolható eredménnyel. A „költségterítéses szektor” egyik fő oka a képzési struktúra torzulásának, a konstrukció fokozatos kivezetése az állami intézményi körből ezért (is) indokolt.

A kormányzat egyik fő feladata a keretfeltételek megteremtése és az alapinfrastruktúra biztosítása. Másik fő feladata, hogy az önkormányzatokkal és az üzleti élet szereplőivel együtt konkrét megrendelőként lépjen fel a felsőoktatás felé pontosan meghatározva, milyen szakmákban, milyen színvonalon, mennyi emberről van szükség, milyen területeken tartja fontosnak a kutatói tevékenységet.

A különböző képzésekben résztvevők száma igazodjon a munkaerőpiaci elvárásokhoz, azaz ne legyen bizonyos szakmákból túl-, másokból alulképzés. A felsőoktatás ne ösztönözzön senkit arra, hogy fiatal éveit boldog tétlenségben töltsse.

Mit teszünk?

2011 szeptemberéig elfogadjuk a közoktatási és felsőoktatási rendszert szabályozó új jogszabályokat.

2012. szeptember 1-jével megkezdí működését a felsőoktatás új rendszere.

2012. szeptember 1-én hatályba lép az új közoktatási törvény.

Rendelkezésre álló forrás az Új Széchenyi Tervből

Az Új Széchenyi Terv 285 milliárd forintnyi forrást tartalmaz oktatással kapcsolatos beruházásokra, fejlesztésekre és felújításokra.

6. Adósság és egészségügy

Mi a probléma?

Ma Magyarországon az egészségügy a betegségből indul ki ahelyett, hogy az egészségre koncentrálna. Miközben arányait tekintve összesen kevesebb közpénzt költünk erre a területre, aközben a gyógyszerek támogatására fordított forrásaink messze meghaladják a régió átlagát. Rossz szerkezetben és indokolatlan mennyiségben fogynak a támogatott gyógyszerek. A gyógyszerkassza kiadásainak fedezetére hitelt vesz föl az állam, és egy átláthatatlan, korrupt rendszeren keresztül ez a pénz a gyógyszergyárakhoz kerül. Az így keletkezett államadósságot azonban a magyar adófizetőknek kell visszafizetni.

Mi áll a kormányprogramban?

„Célunk, hogy az Egészségbiztosítási Pénztár és a gyógyszergyártók között több évre szóló megállapodások jöjjenek létre, amelyek lehetővé teszik a betegterhek és a biztosítói kifizetések mérséklését. A gyártók rendkívül magas marketingköltségeinek csökkentése, valamint a generikus program támogatása jelentős árcsökkenő hatást fejthet ki. A gyógyszerár-emelkedés ellenőrzését, valamint a választék bővítését szolgálja majd a biosimilar (magas technológiai igény ű, pl. inzulin) gyógyszerek befogadási és támogatási rendszerének megteremtése. Hasonló célokat fog szolgálni a párhuzamos importból származó gyógyszerek térnyerésének elősegítése.”

„Fontos, hogy az egészségügy finanszírozása a jelenleginél egyszerűbb, kiszámítható, évekre előre tervezhető legyen. Meg kell teremteni, hogy az egészségügyi szolgáltatásokat értékükön, eredményorientáltan finanszírozzuk.”

Mi a megoldás?

Át kell alakítani a gyógyszer-támogatás rendszerét úgy, hogy a gyógyszerek ára ne emelkedjen, de az adófizetők pénzéből kevesebbet kelljen költeni rá. Mindezt egy többlépcsős folyamatban kell elvégezni, a támogatások korrump és átláthatatlan jellegét fel kell számolni. Ehhez például meg kell vizsgálni, hogy mi indokolja a gyógyszergyárak által finanszírozott, gyógyszerfelíró orvosok részére egzotikus üdülőhelyeken szervezett továbbképzéseket és a jutalékok átláthatatlan rendszerét.

Az egészségügy rendszerét is át kell alakítani, mert miközben pénzhiánytól szenvednek a rendelőintézetek, a kórházak, az egészségügyben dolgozók elfogadhatatlanul alacsony bérért dolgoznak, aközben az indokolatlan kiadások, a rossz szervezés és a feleslegesen elköltött milliárdok is részei az egészségügy mindennapjainak. Az átszervezéssel megtakarított forrásokat az egészségügyben kell elkölteni, kórházak fejlesztésére, vagy akár az egészségmegőrzést nagyban szolgáló tömegsport programokra.

Mi a haszna?

A gyógyszergyárak extraprofitjához ezentúl nem járul hozzá feleslegesen a magyar adófizetők pénze. Több jut gyógyításra és egészségmegőrzésre, ezzel az emberek általános egészségügyi állapota is javulhat, csökkenhet a munkától betegség miatt távol töltött idő, amely összességében szintén jó hatással van az államadósság újratermelődésének megakadályozására.

Mit teszünk?

2011. április 1-től a Nemzeti Erőforrás Minisztérium és a Nemzetgazdasági Minisztérium konzultációkat folytat az érintettekkel egy új, hatékonyabb gyógyszer-finanszírozási rendszer kialakítása érdekében.

2011. július 1-ig a Nemzeti Erőforrás Minisztérium és a Nemzetgazdasági Minisztérium megalkotja az új gyógyszer-támogatási rendszer működéséhez szükséges jogszabályokat.

Rendelkezésre álló forrás az Új Széchenyi Tervben

Az Új Széchenyi Terv 298 milliárd forintnyi forrást tartalmaz egészségüggyel kapcsolatos beruházásokra, fejlesztésekre és felújításokra.

7. Adósság és vállalkozások

Mi a probléma?

Az államadósság közvetett módon is nehezíti a hazai cégek gazdálkodását. Mindaddig, amíg a magas adósságszolgálat a költségvetéstől forrásokat igényel, nincs mód a vállalkozásokat terhelő adók és járulékok további csökkentésére. A vállalkozások tehát a szükségszerűen elhalasztott adó- és járulékcsökkenés formájában maguk is kénytelenek hozzájárulni a magas adósságteher finanszírozásához. Amíg ezek a források nem szabadulnak fel, nincs nagy mozgástér a vállalkozói szférában, sem a tulajdonosok, sem az alkalmazottak nem jutnak új lehetőségekhez. Ráadásul sajátos adósságot halmozott fel az állam az vállalkozásokkal szemben, a gazdasági bürokrácia és az adminisztráció területén.

A hazai vállalkozások helyzetét tovább nehezíti az, hogy a magas jegybanki alapkamat következtében magasak a hazai hitelfelvétel költségei. A magas jegybanki alapkamat és a magas banki kamatszint részben a magas államadósság, a magas országadósság és a kirívóan magas országgcockázati kamatfelár következménye.

Közben a magyar vállalkozások jelentős részét pénzügyileg lényegében ellehetetleníti a körbetartozások elviselhetetlenül magas állománya. Közvetve ez is a magas államadósság és magas országadósság következménye, mert strukturális reformok nélkül a megszorító intézkedések úgy javították a költségvetés egyenlegét, hogy közben áttolták az adósságot a vállalatok közötti kapcsolatrendszerbe.

Mi a megoldás?

A következetes és meggyőzően hatásos átszervezés a piacok számára is fontos jelzés lehet. A befektetőknek Magyarország továbbra is vonzó célpont, hiszen politikailag stabil, a rossz gazdasági folyamatoknak pedig már az eddigi akciótervekkel megálljt parancsolt az új kormány. Ha a Széll Kálmán Tervet megismerik, az újabb jelzés lehet számukra, hogy a politikai mellé Magyarországon immár végérvényesen létrejött a gazdasági stabilitás is. Ez a meggyőződés nyilvánvalóan csökkenti a kockázati felárat, amiért hajlandóak az államnak hitelt adni. Az államadósság csökkentésével és a strukturális reformok beindításával ugyanakkor az állampapírok kockázati felára mellett egyidejűleg csökkenthető a jegybanki alapkamat szintje, valamint a banki kamatok szintje is. Ezen az úton haladva a fenti logika alapján csökken a vállalkozások hitelezésének költsége is, amely – a nemzetközi

összehasonlítás alapján lehetetlenül magasnak számító adminisztrációs és bürokratikus terhelés csökkentésével együtt – megélénkítheti a beruházásokat, gyorsulhat a növekedés, a munkahelyek számának gyarapodása. A növekedés élénkülése és a kamatszintek mérséklődése a körbetartozások mértékét is jelentősen csökkenteni fogja.

Mi a haszna?

Sajátos pozitív spirálba kerülünk. Ha csökken az állam finanszírozási igénye, csökkenek a kamatok, javulnak a gazdasági kilátások, és ezzel új lehetőségek nyílnak a vállalkozói szféra előtt. A meghozott új beruházási döntések jó hatással lesznek a növekedésre, a növekedés pedig pozitívan hat az államadósság alakulására és könnyebbé teszi a háztartások számára is adósságuk csökkentését, hiszen a létrejövő új munkahelyek révén nő a munkaerő-kereslet, amely a munkabérek emelkedését hozza magával.

Adósság és vállalkozások

Amíg az államadósság növekszik, az állam folyamatosan igényel újabb külső pénzforrásokat saját működése fenntartásához. Ezek a pénzforrások – részben hazai megtakarítások, részben külföldi hitelek – a vállalkozások számára is beruházási, fejlesztési, munkahelyteremtésre alkalmas hitelt jelentenének, ám az állammal nagyon nehéz versenyre kelniük. A befektetők ugyanis tudják: az állam jó adós, nem szalad el a pénzüikkel, így sokkal inkább finanszírozzák az állam hiányát, mint a szükségszerűen kevésbé biztos alapokon álló vállalkozói szférát.

Ez eredmény: magas, nehezen kigazdálkodható hitelek a vállalkozásoknak, ha egyáltalán kapnak hitelt. Miért magas a kamatszint? A vállalkozásoknak mindig több kamatot kell fizetniük az államadósságot finanszírozó állampapírok kamatainál. Bár a befektetők valóban a legjobban az államban bíznak, de ez a bizalom sem végtelen. Minél nagyobb egy ország eladósodottsága, annál nagyobb kockázati felárat kérnek, azaz annál több kamatot várnak el az állampapír-befektetéseik után. Ha tehát az ország rossz adósság-állapotban van, a mégoly vonzó befektetésnek tűnő vállalatai sem tudnak olcsóbban hitelhez jutni. Két dolog következik mindebből: a vállalkozások vagy nem fejlesztenek, mert üzleti terveikbe már nem tudják beépíteni a magas kamatokkal járó extra terheket, vagy ha mégis egy-egy beruházás mellett döntenek, a magas kamatok jelentős forrásokat vonnak ki, nem a vállalat, hanem a bankok, a hitelezők gazdagodnak. Ezzel kevesebb lesz a cég nyeresége, kevesebb jut az ott dolgozók bérének emelésére.

Mit teszünk?

2011. december 31-ig a Nemzetgazdasági Minisztérium megalkotja azokat a további lépéseket, amelyek a vállalkozások adósságterhének további csökkenéséhez vezetnek.

2011. december 31-ig a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium megalkotja azokat a jogszabályokat, amelyek a végrehajtási és felszámolási eljárások gyorsítása és átláthatóvá tétele révén csökkentik a vállalkozások terheit.

Rendelkezésre álló forrás az Új Széchenyi Tervből

Az Új Széchenyi Terv 516 milliárd forintnyi forrást tartalmaz vállalkozás-fejlesztésre és a vállalkozások támogatására.

8. Adósság és megélhetés

Mi a probléma?

Az adósság árát nemcsak a vállalkozások fizetik meg drágán, hanem minden magyar háztartás kivétel nélkül, függetlenül attól, hogy van-e felvett hitele, vagy nincs. A magas kamatok költsége minden hétköznapi termék árát terheli. A pék ugyanúgy drágábban kap hitelt üzeme bővítésére, mint ahogy a fuvaros az új teherautó megvásárlásához. Ezeket a magasabb költségeket a napi bevásárlás, vagy a havi számlák kiegyenlítése pillanatában mindannyian megfizetjük, akkor is, ha nem tudunk róla.

A legtöbb háztartáshoz azonban ennél közelebb is kerül az adósság problémája. Bármilyen nagy beszerzésre készül a család, ha hitelt vesz fel, számolnia kell azzal, hogy ennek költségei magasabbak a feltétlenül indokoltnál. A forinthitelek kamatában ugyanaz a többlet, az a kockázati felár jelenik meg, amelyet a vállalkozások is kénytelenek megfizetni. Ez a kamatszint független attól, hogy az adott háztartás, az adott család milyen bizonyossággal fizeti vissza a hitelét. Kizárólag azért kell ezt a felárat megfizetni, mert az utóbbi évek hibás gazdaságpolitikai döntéseinek sora magasra srófolta Magyarország adósságát, és ezzel egyúttal a hitelezés kockázatát is.

Még nagyobb bajban vannak, akik devizában – svájci frankban, euróban – adósdok el. Ők ugyan eredetileg alacsonyabb kamatokban bízhattak, de csúnyán félrevezették őket. A nagy és növekvő

államadósság miatt ugyanis nem bíztak a piaci szereplők kellően a magyar fizetőeszközben sem. Ezért a forint árfolyama sokat veszített ahhoz az értékhez képest, amely mellett a legtöbb devizahitel-szerződést kötötték még 2008 előtt. A háztartások számára ez az árfolyamveszteség váratlan mértékű és tartós emelkedést hozott a havi kiadásaikban, adósságszolgálatuk teljesítésében.

Így váltak magyar családok százezrei közvetlen, hónapról hónapra érezhető módon szenvedő alanyai az utóbbi nyolc év elhibázott gazdaságpolitikájának. Bár a devizahitel felvételével kockázatot vállaltak, a kockázat ilyen mértékére okkal nem készülhettek. Döntésük felelősségében osztoznak azok a politikusok, akik épp a legtöbb devizahitel-szerződés megkötése előtt minden nyilvános megszólalásukban tagadták, hogy nehéz, sőt összeomlás-közeli állapotban van a magyar gazdaság. Aki belátott a meghamisított adatok mögé, annak családok százezreit kellett volna időben figyelmeztetnie: ne tegyétek, ne adósodjatok el devizában, mert a vesztetekbe rohantok. Olyan ez a hozzáállás, mintha a hajóskapitány tudná ugyan, hogy a kikötőben álló hajója léket kapott, és szivárog be a tengervíz, mégis még több utast toboroz és invitál a fedélzetre a következő útra.

Mi a megoldás?

A Széll Kálmán Terv révén nő a bizalom Magyarország iránt, és ezzel csökken a kockázati felár, csökken az általános kamatszint. Ez fékezni fogja szinte minden termék és szolgáltatás árának növekedését. Hasonlóan fontos, hogy a családok olcsóbban juthatnak hitelhez, bátrabban tervezhetnek, kevesebb pénzt visz el a hitelkamat. A devizahitelezés, amelyet a nemzeti ügyek kormánya egy korábbi döntésével már betiltott, elveszti így az értelmét, hiszen a forintkamatok is elérhetőkké válnak.

Gondolni kell azonban azokra is, akiknek korábban kellett hitelt felvenni, akik kénytelenek voltak rossz vagy kockázatos feltételek mellett eladósodni. Sok családban a forintárfolyam romlásával a devizahitelek törlesztése már a megélhetést fenyegeti. Az ő védelmükben fontos, hogy legalább a rezsiköltségek ne emelkedjenek az égig. Ennek biztosítására a kormány különböző eszközökkel – hatósági árképzéssel, az extraprofit visszaszorításával – befagyasztja a legfontosabb rezsiköltségeket, ezzel hozzájárul ahhoz, hogy kiszámíthatóbb legyen a családok gazdálkodása.

Mi a haszna?

Minden józanul gondolkodó kormányzati erő számára az a legfontosabb, hogy a családok helyzete stabil és kiszámítható legyen. Nyilvánvalóan egy sikeres országot csak sikeres családok alkothatnak. A megélhetési kockázatok csökkentése azonban közvetlenül is pozitívan hat a gazdasági teljesítményre,

az adósság legyőzésére. A kihívásaikkal szembenézni képes, erős háztartások tagjai ugyanis jobban tudják segíteni egymást, jobban összetartanak. Az ilyen családok esetében sokkal kisebb az esélye annak, hogy bármely tagja lecsúszik, kiesik a normális élet világából, és végső esetben az állam segítségére szorul. A családok védelmével és megerősítésével tehát a szociális kiadások hosszabb távú csökkenésére, ezzel az adósság újratermelődésének elkerülésére is okkal számíthatunk.

Mit teszünk?

2011. július 1-ig a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium és a Belügyminisztérium kidolgozza a rezsiköltségek befagyasztását lehetővé tévő szabályozás részleteit.

9. Adósság és állam

Mi a probléma?

Az elmúlt években az állam túl sokat költött magára, ugyanakkor nem végezte megfelelően a feladatát. Nehézkesen és átláthatatlanul működött, s teret adott a korrupciónak. Saját hibáit és hiányosságait rendre hitelekkel takargatta, mindezzel jelentős mértékben vette ki részét az adósság újratermeléséből.

Az állami vezetők visszaéltek a hatalommal, elfordultak az emberektől és magánérdekeiket érvényesítették. Fölösleges luxuskiadásokkal terhelték a központi költségvetést, miközben évről évre brutális megszorításokkal sújtották az embereket.

Nem lehet egy ország nehézségeit leküzdeni úgy, hogyha az emberek nem bízhatnak az államban és az állami vezetőkben. A közös erőfeszítésekhez szükséges összefogást csak úgy lehet fenntartani, ha abból valóban mindenki kiveszi a részét, az állam és annak vezetői maguk is többet vállalnak az országra nehezedő terhekből.

Az államnak feladata, hogy az általa kivetett adókat be is szedje. Ha ezt nem teszi, azokat hitelből kell pótolni. Eddig gyenge volt az állam szakmai fölkészültsége, hogy ezt a feladatát megfelelően ellássa. Bonyolult, rosszul szervezett, túlszabályozott volt az adózás és adóbeszedés rendszere, az egészet behálózta a korrupció.

Mi a megoldás?

Olcsobb, de hatékonyabb államot kell működtetni, amely a közérdeket szolgálja, és nem növeli, hanem csökkenti az adósságot.

Ennek jegyében kezdte meg munkáját a nemzeti ügyek kormánya és az új országgyűlés tavaly a politikusok számának radikális csökkentésével, az állami vezetők díjazásának maximálásával, az indokolatlan végkielégítések és juttatások megszüntetésével, az eszközbeszerzések befagyasztásával.

Az adósság elleni összefogásban a kormány tagjainak, a minisztereknek és a politikai államtitkároknak most még többet kell vállalniuk. Ezért a nekik járó bér 85%-át veszik csak föl, és a bérük nem emelkedik, jutalmat és prémiumot pedig mindaddig nem kapnak, amíg az államadósság 65 % alá nem csökken. Ugyanaddig az időpontig az állami vezetők évi szabadsága 40 napról 20 napra csökken.

Átláthatatlan, lassú és korrump módon működött a közbeszerzés, ezért áttérünk a közbeszerzés új rendszerére, amely egyszerű, gyors és átlátható. Egyúttal kitiltjuk a közbeszerzésből a tisztázatlan tulajdonosi háttérű (off-shore) cégeket – fő- és alvállalkozóként egyaránt. Az erről szóló új törvény 2011. július 1-től lép életbe.

Az államadósság a központi költségvetés és az önkormányzatok adósságából áll össze. Az elmúlt időszakban az önkormányzatok adóssága folyamatosan nőtt, ennek gátat kell szabni, ezért a jövőben a hitelfelvétel kormányzati engedéllyel lehetséges. Az önkormányzatok finanszírozásának átfogó reformja keretében a helyi adók szerepét újraszabályozzuk.

A közigazgatásban tovább csökkentjük a bürokráciát, mert a szükségesnél nagyobb bürokrácia mind lassúságával, mind a költségeivel növeli az államadósságot. Bevezetjük a megalapozatlan kiadások, a kiszereződések és az indokolatlan külső szerződések tilalmát.

Az adósság elleni küzdelemből a politika sem vonhatja ki magát, ezért a pártok támogatásának nominálértéken történő befagyasztására kerül sor a 2011-es szinten, amíg az adósság 65 % alá nem csökken.

Mi a haszna?

Egy jól szervezett állam működéséhez nincs szükség újabb hitelekre, eközben az állam növekvő hatékonysága minden területen a GDP/adósság arány javítását fogja eredményezni.

Mit teszünk?

A törvénymódosítás hatályba lépésétől évi negyvenről húsz napra csökkentjük a miniszterek szabadságát.

Befagyasztjuk a pártok nominális támogatásának értékét a 2011-es szinten.

Az új alkotmány hatályba lépésével bevezetjük az adósságfék intézményét.

2011. július 1-ig az országgyűlés elfogadja az új közbeszerzési törvényt.

2014-től kétszáz fős országgyűlést választunk.

Rendelkezésre álló forrás az Új Széchenyi Tervből

Az Új Széchenyi Terv 57 milliárd forintnyi forrást tartalmaz a közigazgatás átszervezésére.

10. Adósság és az államadósság-csökkentő alap

A Széll Kálmán Terv strukturális reformokkal éri el, hogy 2014 végére a bruttó hazai termékhez képest a 65-70 %-os szintre csökkenjen Magyarország államadóssága. Az ország újjászervezése magasabb gazdasági növekedésben, bővülő foglalkoztatásban, javuló versenyképességben és középtávon fenntartható pénzügyi egyensúlyban jelenik meg.

A 2013-2014-es időszakra már fenntartható költségvetés döntő mértékben az állami kiadások pazarló jellegének visszaszorításából ered. Egy része azonban olyan döntések révén teszi lehetővé az államadósság csökkentését, amelyek új bevételt hoznak (elektronikus útdíj), illetve az eddig számított költségvetési bevételekhez képest jelentenek többletbevételeket.

A 2011. évi költségvetés kitekintő fejezetében 2012-ben már csak a korábban bevezetett bankadó felével számoltunk, de az államadósság csökkentésre vonatkozó döntése szerint 2012-ben még a 2010-2011-es bankadó beszédésére kerül sor, ez 90 milliárd forinttal segíti az államadósság csökkentést.

2010-ben áttörést értünk el az adórendszerben, eredeti terveink szerint 2013-ban már megszűnt volna a 19 %-os társasági adó kulcs és általánossá vált volna a 10 %-os adómérték. A Széll Kálmán Tervre vonatkozó politikai döntés szerint azonban 2013-2014-ben még nem csökkentjük 19 %-ról 10 %-ra a társasági adó általános szintjét, miközben megtartjuk 500 millió forint nyereségig a 10 %-os adómértéket. Ez 120 milliárd forinttal segíti az államadósság-csökkentés programját.

Az államháztartás bevételeit növelő három tételt egy 2012. január 1-jétől létrehozott Államadósság-csökkentő Alapba helyezük, amely így 2012-ben 90 milliárd forint, 2013-2014-ben 220-220 milliárd

forint többletbevétellel kalkulálhat és mindkét évben a befolyt összegekkel csökkenti Magyarország államadósságát.

11. Adósság és akcióterv

1. A törvénymódosítás hatályba lépésétől évi negyvenről húsz napra csökkentjük a miniszterek szabadságát.
2. 2011. április 1-től a Nemzeti Erőforrás Minisztérium és a Nemzetgazdasági Minisztérium konzultációkat folytat az érintettekkel egy új, hatékonyabb gyógyszer-finanszírozási rendszer kialakítása érdekében.
3. 2011. július 1-ig a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium és a Belügyminisztérium kidolgozza a rezsiköltségek befagyasztását lehetővé tévő szabályozás részleteit.
4. 2011. július 1-ig az országgyűlés elfogadja az új közbeszerzési törvényt.
5. 2011. július 1-ig elkészítjük az új, sok ember munkáját igénylő közmunkák kivitelezési terveit, és előkészítjük a közmunkarendszer keretében szolgáló új jogszabályokat a Belügyminisztérium, a Nemzetgazdasági Minisztérium és a Vidékfejlesztési Minisztérium vezetésével.
6. 2011. július 1-ig a Nemzeti Erőforrás Minisztérium koordinálásával megalkotjuk azokat a jogszabályokat és létrehozuk azokat az intézményeket, amelyek az új rokkanttá nyilvánítási rendszer alapjait jelentik.
7. 2011. július 1-ig a Nemzeti Erőforrás Minisztérium az érintett tárcákkal együtt felülvizsgálja a korengedményes nyugdíjak rendszerét és javaslatot tesz azok megváltoztatására.

8. 2011. július 1-ig a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium, a Belügyminisztériummal, a Honvédelmi Minisztériummal, és a Nemzeti Erőforrás Minisztériummal együtt kidolgozza az új közszolgálati életpálya modelleket.
9. 2011. július 1-ig a Nemzeti Erőforrás Minisztérium és a Nemzetgazdasági Minisztérium felülvizsgálja a táppénz-folyósítás szabályait és javaslatot tesznek azok átalakítására.
10. 2011. július 1-ig a Nemzeti Erőforrás Minisztérium és a Nemzetgazdasági Minisztérium megalkotja az új gyógyszer-támogatási rendszer működéséhez szükséges jogszabályokat.
11. 2011. július 1-ig a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium megvizsgálja, hogy a jelenlegi büntetőjogi szabályozás elégséges visszatartó erőt jelent-e a táppénzcsalásokkal szemben.
12. 2011 szeptemberéig elfogadjuk a közoktatási és felsőoktatási rendszert szabályozó új jogszabályokat.
13. 2011. december 31-ig megalkotjuk azokat a jogszabályokat, amelyek az új nyugdíjrendszer működéséhez szükségesek.
14. 2011. december 31-ig a Nemzetgazdasági Minisztérium megalkotja azokat a további lépéseket, amelyek a vállalkozások adósságterhének további csökkenéséhez vezetnek.
15. 2011. december 31-ig a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium kidolgozza a MÁV adósságrendezésének és átszervezésének tervét.
16. 2011. december 31-ig a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium megalkotja azokat a jogszabályokat, amelyek a végrehajtási és felszámolási eljárások gyorsítása és átláthatóvá tétele révén csökkentik a vállalkozások terheit.
17. 2012. január 1-ig az új, átlátható rokkanttá nyilvánítási rendszer keretében méltányosan és elvszerűen felülvizsgáljuk a korábbi minősítéseket.
18. 2012. január 1-jével megalakul a Nemzeti Közlekedési Holding, és megkezdődik a közösségi közlekedés szervezeti konszolidációja.
19. 2012. január 1-jével elindítjuk a közmunkák új rendszerét.
20. 2012. január 1-én hatályba lép az új, fenntartható nyugdíjrendszer.

21. Befagyasztjuk a pártok nominális támogatásának értékét a 2011-es szinten.
22. Az új alkotmány hatályba lépésével bevezetjük az adóssághék intézményét.
23. 2012. szeptember 1-én hatályba lép az új közoktatási törvény.
24. 2012. szeptember 1-jével megkezdni működését a felsőoktatás új rendszere.
25. 2013. január 1-től életbe lép a használatarányos elektronikus útdíj-rendszer.
26. 2014-től kétszáz fős országgyűlést választunk.

Zárszó

Egy évvel ezelőtt Magyarország az államcsőd felé csúszott, és már bekövetkezett volna a fizetéseképtelenség, ha az első akcióterv 2010 nyarán nem szab gátat az állami pazarlásnak, ha nem vonjuk be a válság terheinek finanszírozásába azokat, akik addig indokolatlan kiváltságokat élveztek, és nem mutatjuk meg a világnak, hogy Magyarország elszánt a megújulásra, újra megbízható és kiszámítható partnerként lehet számolni velünk.

Így kerültük el a csődöt, azt a tragikus helyzetet, amikor az állam nem tud béreket fizetni a közalkalmazottaknak, nem tudja kifizetni a nyugdíjakat, családi pótlékot, szociális juttatásokat, nem tudja működtetni a közszolgáltatásokat.

A közvetlen veszélyt elhárítottuk, de ha nem megyünk végig ezen az úton, a ránk nehezedő összes adósság, az állam, a vállalatok és a háztartások adóssága, ami most a nemzeti össztermék 130 százalékára rúg, biztosan csődbe taszítja az országot.

A Széll Kálmán Terv végrehajtásával, komoly erőfeszítéseket vállalva, a magyar társadalom és a magyar gazdaság szerkezetét, működését alapvetően meg tudjuk változtatni úgy, hogy megindulhasson egy egészséges gyarapodás, ami fokozatosan az egész országra kiterjed, és a jövőben ugyanezeket a bajokat el tudjuk kerülni, a hasonló veszélyeket időben ki tudjuk védeni.

Ez tehát az újjászervezés értelme.

Mi, a nemzeti ügyek kormánya arra vállalkozunk az emberekkel összefogva, hogy leküzdjük az államadósságot, amit az előző kormányzat halmozott föl. Ha a szocialisták nem hagytak volna hátra ekkora államadósságot, akkor most nem lenne szükség semmilyen plusz erőfeszítésre.

Azoktól pedig, akik az államadósság felhalmozásáért felelősek, illetve nyolc éven át asszisztáltak hozzá, a magyar emberek nevében most annyit elvárunk, hogy legalább ne gátolják a munkát, amellyel megpróbáljuk helyrehozni azt, amit ők elrontottak.